

Wnioskodawca

Do
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
za pośrednictwem
Kancelarii Prezydenta RP
Biura Interwencyjnej Pomocy Prawnej i Listów
ul. Wiejska 10, 00-902 Warszawa

PETYCJA

Na podstawie art. 63 Konstytucji RP oraz ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, wnoszę o Zmianę Ustawy o Ochronie Osób i Mienia z dnia 22 Sierpnia 1997r. w zakresie:

1. Zniesienie statusu Pracownika Ochrony.
2. Zniesienie statusu Kwalifikowany Pracownik Ochrony a powrót do licencji Pracownik Ochrony I i II stopnia oraz do egzaminów na licencję pracownika ochrony w Komendzie Wojewódzkiej Policji przed powołaną komisją z zakresu przepisów prawa, technik interwencyjnych oraz wyszkolenia strzeleckiego.
3. Ochrona prawna jak dla funkcjonariuszy publicznych przewidziana w kodeksie karnym dla pracownika ochrony oraz obowiązkowe wyposażenie pracownika ochrony w śpb na każdym chronionym obiekcie.
4. Ujednolicenie umundurowania pracowników ochrony.
5. Rozszerzenie środków przymusu bezpośredniego dla pracownika ochrony o siłę fizyczną w przypadku biernego oporu oraz amunicję niepenetracyjną do rodzajów śpb.
6. Nadzór nad ośrodkami szkoleniowymi i kursami dla pracowników ochrony.
7. Zmiana okresu kursu doskonalącego umiejętności Pracowników Ochrony z co 5 lat na co 3 lata.
8. Wprowadzenie braku możliwości wykonywania zadań licencjonowanych Pracowników Ochrony z śpb i bronią palną przez osoby niepełnosprawne.
9. Wprowadzenie stanowisk służbowych na pagonach na wzór wewnętrznych służb ochrony jak, młodszy wartownik konwojent, wartownik konwojent, starszy wartownik konwojent dowódca ochrony, zastępca szefa ochrony, szef ochrony.
10. Umożliwienie pracownikom ochrony likwidacji bezzałogowych statków powietrznych nad obiektami strategicznymi oraz nad obiektami infrastruktury krytycznej.

UZASADNIENIE

1. Obecnie ustawa o ochronie osób i mienia uwzględnia pracownika ochrony. Czyli pracownika ochrony nie kwalifikowanego, który nie posiada badań lekarsko psychologicznych oraz szkolenia z zakresu przepisów prawa w ochronie osób i mienia, technik interwencyjnych oraz wykształcenia strzeleckiego i tym samym nie posiada uprawnień do użycia środków przymusu bezpośredniego oraz broni palnej. Pracownik ochrony bez kwalifikacji tzn. Bez uprawnień w dzisiejszym stanie zagrożenia bezpieczeństwa publicznego, a nie zmienia faktu to, że pracownicy ochrony często wykonują zadania w obiektach użyteczności publicznej i pracownik ochrony bez kwalifikacji jest nie skuteczny i bezradny. Dlatego postuluję o zniesienie Ustawowo statusu Pracownik Ochrony nie Kwalifikowany.

2. Zniesienie statusu Kwalifikowany Pracownik Ochrony a powrót do licencji I i II stopnia. W chwili obecnej od 2014r. Obowiązuje wpis na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej, który uprawnia do użycia środków przymusu bezpośredniego, broni palnej oraz do organizowania i kierowania zespołami pracowników ochrony. Wpis ten wydawany jest przez Komendy Wojewódzkie Policji po odbytych kursie kwalifikowanych pracowników ochrony a w zasadzie to po okazaniu zaświadczenia z kursu. Tak jak wcześniej proponuję powrót do licencji I stopnia po kursie i egzaminach w Komendzie Wojewódzkiej Policji z zakresu przepisów prawa w ochronie osób i mienia, technik Interwencyjnych oraz wykształcenia strzeleckiego, ponieważ bez tych egzaminów pracownicy ochrony są nie kompetentni dlatego że egzaminy wewnętrzne w ośrodku szkolenia są na niskim bardzo poziomie.

Pracownicy ochrony, którzy posiadają już wpis na listę kwalifikowanych pracowników ochrony i są po kursie Kwalifikowany Pracownik Ochrony, nadanie im licencji I stopnia i licencja I stopnia uprawniała by do użycia środków przymusu bezpośredniego i broni palnej.

Uzyskanie licencji II stopnia uprawniałoby do organizowania ochrony i kierowania zespołami pracowników ochrony. Uzyskanie licencji II stopnia wymagałoby ukończenie szkoły o profilu Technika Ochrony Fizycznej i zdanie egzaminu Państwowego przed Okręgową Komisją Egzaminacyjną oraz nadanie licencji II stopnia pracownikom ochrony którzy są już wpisani na listę kwalifikowanych pracowników ochrony i posiadają wykształcenie Technika Ochrony Fizycznej.

Dyplomy i świadectwa Technika Ochrony Fizycznej, zwalniałyby od egzaminu w Komendzie Wojewódzkiej Policji na licencję II stopnia. Jak przed 2014r.

3. Ochrona prawna jak dla funkcjonariuszy publicznych. Pracownik ochrony w chwili obecnej posiada ochronę prawną przewidzianą w kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych, ale tylko w obiektach podlegających obowiązkowej ochronie. Często jak nie najczęściej pracownicy ochrony, wykonują zadania na obiektach które nie podlegają obowiązkowo ochronie ale są chronione na podstawie umów lub przetargów publicznych. Są to miejsca często publiczne jak zus, sądy, prokuratury, chociażby galerie handlowe. Nie są to obiekty podlegające obowiązkowo ochronie i na takiego typu obiektach Pracownik ochrony nie posiada ochrony prawnej funkcjonariuszy publicznych, a jest narażony na ataki innych osób. Podejmowane są interwencje właśnie do agresywnych osób, udzielanie pierwszej pomocy oraz sam fakt odpowiedzialności za porządek i bezpieczeństwo miejsca publicznego. Posiadanie ochrony prawnej funkcjonariuszy publicznych, podniosłoby skuteczność ochrony, a nie zaprzeczając pracownicy ochrony w miejscach użyteczności publicznej biorą udział w systemie bezpieczeństwa Państwa.

Wyposażenie w środki przymusu bezpośredniego obowiązkowo na każdym obiekcie w kajdanki, pałka, miotacz substancji obездwładniających, urządzenia przeznaczone do obездwładniania osób za pomocą energii elektrycznej.

Poprawiło by ogólny stan bezpieczeństwa publicznego.

4. Ujednolicenie umundurowania, ubiorów pracowników ochrony. Na chwilę obecną ustawa o ochronie osób i mienia nakłada obowiązek identyfikacji pracowników ochrony w sposób jednolity i oznaczenie formacji i podmiotu zatrudniającego. W sposób jednolity ale dla przedsiębiorcy, co przedsiębiorca to inny ubiór. Ujednolicenie wzoru ubiorów jeden wzór ubioru pracowników ochrony. Natomiast oznaczenie przedsiębiorcy rzecz jasna co przedsiębiorca to inne.

5. Rozszerzenie środków przymusu bezpośredniego o siłę fizyczną w przypadku biernego oporu. Pracownik Ochrony, kwalifikowany jest uprawniony do użycia środków przymusu bezpośredniego, siła fizyczna jak techniki obezwładnia i chwytów transportowe, kajdanki, pałka, miotacz substancji obezwładniających w przypadku odparcia bezpośredniego bezprawnego zamachu na życie zdrowie lub wolność pracownika ochrony lub innej osoby, na niszczone mienie, obiekty i obszar chroniony na konwój i doprowadzenie, ujęcie osoby i pokonanie czynnego oporu. Brakuje uprawnień do użycia śpb w przypadku biernego oporu kiedy takich przypadków podczas podejmowania interwencji jak bierny opór jest bardzo dużo i wtedy pracownik ochrony jest bezradny. Dodanie uprawnień do przypadków użycia środków przymusu bezpośredniego przez pracowników ochrony jak pokonanie biernego oporu, rozwiązałoby częsty problem, a środki przymusu bezpośredniego do pokonania biernego oporu to z zastrzeżeniem tylko siła fizyczna w postaci technik transportowych. A dodanie amunicji niepenetrującej do rodzajów śpb pracownika ochrony, rozwiąże problem gdzie przy podjętej interwencji środki przymusu bezpośredniego są nie wystarczające a użycie broni palnej nie adekwatne lub opóźniło by użycie broni palnej która jest ostatecznym użyciem a amunicja niepenetrująca jest zarazem skuteczna.

6. Nadzór nad środkami szkoleniowymi i kursami pracowników ochrony jest konieczny ponieważ często ośrodki szkolenia prowadzące kursy pracowników ochrony są nie kompetentne w przekazaną wiedzę czy jakość instruktora technik interwencyjnych czy wyszkolenia strzeleckiego. Weryfikacja odbytego kursu przez Komendanta Wojewódzkiego Policji, który wydawałby licencję pracowników ochrony, a nie sam fakt przedstawienia zaświadczenia o odbyciu kursu. Przede wszystkim zweryfikowanie rzeczywistej obecności na tym kursie i poziomu egzaminów po ukończonym kursie oraz sposób ich przeprowadzania na bardziej weryfikujący umiejętności pracownika ochrony.

7. Obecnie co 5 lat kwalifikowany pracownik ochrony jest zobowiązany odbyć kurs doskonalący umiejętności Pracowników Ochrony. To długi okres, zmiana przepisów prawa, nowe zagrożenia, praktyczna umiejętność technik interwencyjnych oraz wyszkolenia strzeleckiego przez 5 lat idzie w niepamięć. Skrócenie Okresu kursu doskonalącego na okres co 3 lata oraz również weryfikacja tych kursów, listę obecności i przeprowadzenie końcowego egzaminu. Zaostrzenie kontroli, szkolenia i egzaminów po szkoleniu przyniesie lepszy skutek szkolenia i wiedzy oraz umiejętności Pracowników Ochrony a co za tym idzie lepsza jakość ochrony osób i mienia. Przekładająca się na większy poziom bezpieczeństwa Państwa w obszarach i obiektach chronionych przez pracowników ochrony.

8. Wprowadzenie Braku możliwości wykonywania zadań przez lincjonowanego pracownika ochrony który jest niepełnosprawny. Mnóstwo jest niepełnosprawnych pracowników ochrony którzy są obecnie kwalifikowani uprawnieni do używania środków przymusu bezpośredniego oraz broni palnej już nie mówiąc o ogłoszeniach o pracę przedsiębiorcy poszukujących pracowników kwalifikowanych i niepełnosprawnych. Nie chodzi o wykluczenie osób niepełnosprawnych z rynku pracy Security a z wykonywania zadań pracowników z środkami przymusu czy bronią palną gdzie tacy pracownicy mają zapewnić bezpieczeństwo, podjąć interwencję użyć środków przymusu bezpośredniego np. Obezwładnić i założyć kajdanki.

9. Wprowadzenie stanowisk służbowych na pagonach na wzór wewnętrznych służb ochrony jak, młodszy wartownik konwojent, wartownik konwojent, starszy wartownik konwojent dowódca ochrony, zastępca szefa ochrony, szef ochrony. Dużo jest pracowników ochrony z różnym stażem rok pracy, 5 lat, 10, 15,20 itd. Nie widać tego. Ale wzorując się na wewnętrznych służbach ochrony przy stanowiskach służbowych które posiadają na pagonach wzór stanowisk posiada 6 stanowisk. Szef ochrony, zastępca szefa, Dowódca w zależności od stanowiska i licencja II stopnia proponowana. Młodszy wartownik konwojent przy uzyskaniu licencji I stopnia, wartownik konwojent po 5 latach doświadczenia, starszy wartownik konwojent po 10 lat doświadczenia.

10. Uprawnienie do likwidacji bezzałogowych statków powietrznych nad obszarami strategicznymi chronionymi przez pracowników ochrony. Likwidacja z wykorzystaniem amunicji niepenetrującej, strzelby gładkolufowe na zasadach wykorzystania śpb.
Poprawiłoby to poziom bezpieczeństwa nad obiektami tego rodzaju oraz zmniejszyłoby uważam próby lub loty takimi bezzałogowymi statkami powietrznymi nad ważnymi obszarami i obiektami.
Mając na uwadze zwiększone zagrożenie za pomocą takich statków, rozpoznawczych ze strony cywilnych osób czy szpiegostwo przemysłowe.